

er klart, at de Ministerpensionsregler, vi har, er forældede, og det vil være rimeligt at ændre dem. Denne Rimelighed stiger saa at sige, efterhaanden som Udviklingen skrider frem, og vi kommer bort fra Fler-talsministerierne. Erfaringen har jo allerede vist, at Ministerstillingen er væsentlig mindre stabil nu baade her i Landet og i alle andre Lande end tidligere. I den nyeste Tid har vi jo her i Landet oplevet et Ministerium, der sad en Uge, og et andet, som sad ca. en Maaned. Derfor meget kortvarige Ministerier kan jo de nuværende Bestemmelser om Ministerpensionering ikke godt bevares. Den første og vigtigste Bestemmelse, der stryges, er den, hvorved Ministrene havde Adgang til gennem kgl. Resolution at sikre sig højeste Pension; Ministrene gaar altsaa nu ind under de almindelige Pensioneringsregler, men man er gaaet videre endnu, idet man desuden har sænket Maksimumsgrænsen for Ministerpensionerne. Efter den nutidige Ordning er denne Maksimumsgrænse 9 000 Kr., hvorimod den for Tjenestemænd i Almindelighed er 8 000 Kr., og ved den Ændring, der her foreslaas, gaar ogsaa Ministrenes Maksimumspension ned til 8 000 Kr. Endvidere foreslaas den Ændring, at en Ministertjeneste, der varer mindre end et Aar, overhovedet ikke giver Ret til Pension. I et saa kort Tidsrum som et Aar tør man gaa ud fra, at den Mand, der tiltræder en Ministerpost, kan holde sig sin Tilbagetræden i det Embede, han muligvis forlader, aaben, og at han ligeledes vil kunne sikre sig Retten til at komme tilbage i den private Stilling, han forlader. Derfor har man ment at kunne indsætte denne Bestemmelse, at Minister-tjeneste under et Aar ikke giver Ret til Pension. Jeg skal i Forbindelse hermed nævne, at der i § 94, altsaa i Lovforslagets 2den Del, er indsat en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Udnævnes en Tjenestemand til Minister, kan den af ham hidtil beklædte Tjenestemandstilling holdes besat ved Konstitution, saa længe han er Minister, for saa vidt det ikke skønnes uforsvarligt af Hensyn til Stillingens Tarv“. Det er formentlig en Bestemmelse, der harmonerer ret godt med den lige omtalte Ændring. Dernæst er det foreslaaet at op-hæve den Begunstigelse, der var for Mini-stre i Modsætning til andre Tjenestemænd, nemlig at deres Pension alene beregnedes paa Grundlag af deres Ministergage. Selv om en Minister maaske var kommet op i Ministerstillingen fra en Tjenestemand-

stilling med betydelig lavere Indtægt, hvad jo som Regel vil være Tilfældet, naar han har været Tjenestemand — skulde hans Pension beregnes efter hans Ministergage alene. Nu er der indsat den Regel, der gælder for Tjenestemænd i Almindelighed, at Ministrenes Pension beregnes efter Gen-nemsnittet af de sidste 3 Aars pensions-givende Indtægt. Det er altsaa en Regel, der stiller Ministrene mere ugunstigt i dette Forhold end tidligere, men den er efter mit Skøn mere retfærdig.

Jeg skal saa til Slutning sige nogle Ting af mere almindelig Karakter. Der er sagt, og netop i Polemikken mod dette Lovforslag, hvis Indhold jo paa Trods af alle Diskreptionsregler for længst har været spredt ud for alle Vinde, at det var util-børligt under Hensyn til det ændrede Pris-niveau at ændre Tjenestemændenes Løn, fordi Tjenestemændene i Virkeligheden havde fulgt Pristallet. Dette er jo kun rigtigt for en meget ringe Del af Lønnens Vedkom-mende, det er kun Dyrtilstillæget og Kon-junkturtillæget, der har ændret sig efter Pristallet, og det udgør jo langt den mindste Del af Lønnen, ofte en meget lille Del, hvorimod den øvrige Del af Lønnen aldeles ikke har ændret sig efter Prisniveauet. At dette er Tilfældet, ses jo ogsaa ved en Betragtning af de Skemaer, som findes i Anmærkningerne til Lovforslaget, og som jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stu-dere omhyggeligt. Lad os til Eksempel tage Fuldmægtigklassen, og som Fuldmæg-tige i Ministerierne lønnes jo nu en Del Stationsforstandere, Postnestre, Telegraf-bestyrere, Kontrolører, Ingeniørassistenter etc. Begyndelseslønnen for en Fuldmægtig var i 1914, omsat efter Pristallet 181: 4344 Kr., men i dette Øjeblik har den gifte Fuldmægtig i København 6141 Kr. og den ugifte 5859 Kr. Lad os tage 16. Lønningsklasse, som omfatter Portører, Postbude, Telegrafbude etc. etc.; i den Klasse er Begyndelseslønnen i 1914, omsat efter Pristallet 181: 2280 Kr., men den gifte Mand i 16. Lønningsklasse har nu i København 3074 Kr., og den ugifte har 2814 Kr. Det vil altsaa ses, at Lønningen er betydelig højere nu, end den var før 1914, omregnet efter Pristallet.

Der er sagt, at Lovforslaget tager med ubillig Haardhed særlig paa de lavere løn-nede Klasser. At dette er usandt, vil frem-gaa af et nærmere Studium af Lovforslaget. Lad mig tage en typisk lav Lønningsklasse, den af mig før nævnte 16de Lønningsklasse. Her er det naturligvis ganske rigtigt, at i Overensstemmelse med Lovforslagets Idé